

EL PUNT AVUI+

M'agrada 16 mil [Follow](#)

Dimarts, 8 d'octubre del 2013

INICI

AGENDA

CINEMA

SERVEIS

CANALS

PARTICIPACIÓ

REGISTRE

BLOGS

VIDEOS

Portada Territori Societat Punt divers Política Economia **Cultura** Comunicació Opinió Esports

Cultura

« Enrere

[Enviar un comentari](#)

★ A- A A+ [Imprimir](#) [Enviar](#)

MAIOL DE GRÀCIA NOVEL·LISTA

“Hamlet és qui millor pot parlar del dubte”

08/10/13 02:00 - BARCELONA - Lluís Llorca

La novel·la de debut de Maiol de Gràcia (Barcelona, 1972), *La peixera*, publicada per la jove editorial Periscopi, comença quan Josep E. es desperta immobilitzat davant d'una paret de tobxanes. La trama continuarà amb tortures, incògnites, classes d'idiomes accelerades i intuïtives, política, poder, silencis, distòpia... Una obra lúdica i reflexiva, o potser a l'inrevés.

Les sèries de televisió són la gran narrativa del segle XXI?

Les sèries m'agraden molt, sobretot *The wire*, *Mad men*, *Los sopranos*, *Breaking bad*, en aquest ordre, però també d'altres (no tantes com diuen) que situen la creació serial televisiva en uns nivells que no s'havien vist mai.

Un dels temes que apareixen a l'obra és la incomunicació.

Entre d'altres, com ara els dilemes de tot tipus que tracten de desenvolupar el procés d'adaptació d'un personatge a la dramàtica situació que li ha tocat viure. Al final, penso, el tema central de la novel·la és el dubte i l'aclaparament davant de l'absurd; això i la capacitat d'adaptació de la ment humana en favor propi.

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[Google+](#)

[LinkedIn](#)

Maiol de Gràcia ha debutat amb

Foto: JOAN MOREJÓN

www.elpuntavui.cat/it

Ha creat una ficció que empeny a conclusions filosòfiques.

Des de sempre m'han agradat els drames foscos i viscerals, m'enganxen una barbaritat. Quan em poso a escriure ho faig amb una idea molt vaga i a partir d'una anècdota. Un dia era al tren, com sempre llegint alguna cosa, i em vaig adonar que era capaç de seguir la història narrada i, alhora, imaginar-me la gent que tenia al voltant. La meua ment seguia els seus propis camins i adaptava la realitat a la seva curiositat. Evidentment, quan vaig aixecar els ulls vaig comprovar que la gent no s'assemblava gens a com els havia imaginat.

Li atribueixen influències de Paul Auster, George Orwell, Aldous Huxley, Manuel de Pedrolo i, fins i tot, de John Steinbeck...

Aquests noms mai m'havien passat pel cap quan escrivia. Això ho han dit els crítics i n'estic encantat, és clar! En el cas d'Auster, Steinbeck i Pedrolo, els he llegit molt i m'agraden molt. Auster potser sí que apareix més, pel que fa als jocs autoreferencials i metaliteraris, que com a lector sempre m'han atret. Els autors distòpics que menciones, en canvi, no els tenia gens en ment, tot i que els vaig llegir fa molts anys i potser alguna cosa va quedar al subconscient. Si haig de ser honest, vaig tenir molt present dos o tres autors pel que fa a l'estil narratiu. Agota Kristof amb *Klaus i Lukas* em va marcar molt. També Cormac McCarthy. La seva concisió la vaig tenir present des de l'inici. I per acabar, no podia ser d'altra manera, Shakespeare i Hamlet, que a més surten a la novel·la. El dubte de Hamlet m'acompanya des de sempre. No crec que ningú en pugui parlar mai millor que ell.

Què trobarem dins *La peixera*?

Tenia clar que la novel·la havia de ser intensa i alhora entretinguda. El lector trobarà moltíssimes coses que augmentaran l'angoixa i els interrogants. Diuen que enganxa; si a més fa pensar una mica, em dono per satisfet.

Darrera actualització (Dimarts, 8 d'octubre del 2013 02:00)

Publicat a

El Punt Avui. Edició Nacional 08-10-2013 Pàgina 32